

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Ing. Miroslava Gavalca a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci navrhovateľa: A., nar. X., štátny príslušník Bieloruska, proti odporcovi: **Oddelenie cudzineckej polície PZ Dunajská Streda**, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, Úrad hraničnej a cudzineckej polície Ministerstva vnútra, Ádorská 34, Dunajská Streda, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. p. UHCP-5-14/RHCP-BA-DS-AV-2009 zo dňa 20. januára 2009, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 42Sp/11/2009-28 zo dňa 11. mája 2009 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 42Sp 11/2009-28 zo dňa 11. mája 2009 **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trnave rozsudkom uvedeným vo výroku, potvrdil rozhodnutie č. p. **UHCP-5-14/RHCP-BA-DS-AV-2009 zo dňa 20. januára 2009**, ktorým odporca podľa § 62 ods. 1 písm. a/ zákona č. 48/2002 Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon) zaistil dňom 20.1.2009 navrhovateľa na čas nevyhnutne potrebný, najviac

do 19.7.2009 (podľa § 62 ods. 3 zákona) a podľa § 62 ods. 4 zákona navrhovateľa umiestnil v Útvare policajného zaistenia M.

Krajský súd mal za preukázané, že prvé rozhodnutie Migračného úradu MV SR zo dňa 11.4.2007 o neudelení azylu navrhovateľovi, neposkytnutí doplnkovej ochrany a neexistencii prekážky vyhostenia nadobudlo právoplatnosť dňa 2.6.2007. Toto rozhodnutie bolo navrhovateľovi doručené 2.5.2007. Neobstojí preto podľa krajského súdu námietka navrhovateľa, že predmetné rozhodnutie mu nebolo doručené.

Po navrátení navrhovateľa z Luxemburska na územie SR, navrhovateľ opätovne požiadal o azyl, pričom Migračný úrad MV SR rozhodnutím z 18.12.2008, zastavil konanie o udelenie azylu z dôvodu nezmeneného skutkového stavu od času, keď Migračný úrad MV SR rozhodoval o jeho prvej žiadosti. Krajský súd poukázal na to, že predmetné rozhodnutie je predbežne vykonateľné, pretože podanie rozkladu nemá odkladný účinok.

Krajský súd na základe uvedeného sa plne stotožnil s právnym názorom odporcu, a to, že navrhovateľ sa v čase zaistenia, t. j. dňa 20.1.2009 zdržiaval na území SR neoprávnene. Nakoľko odporca rozhodol o administratívnom vyhostení navrhovateľa podľa § 57 ods. 1 písm. c/ zákona o pobyte cudzincov, bol podľa krajského súdu splnený aj účel zaistenia.

Podľa krajského súdu odporca správne aplikoval ustanovenie § 62 ods. 1 písm. a/ a c/ zákona o pobyte cudzincov a tým, že navrhovateľa zaistil nedošlo k pozbaveniu osobnej slobody podľa čl. 5 ods. 1 písm. f/ Dohovoru o ľudských práv a základných slobôd.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie, v ktorom namietal nezákonnosť rozhodnutia odporcu o zaistení navrhovateľa. Poukázal na to, že v čase zaistenia sa nachádzal na území SR legálne, nakoľko bol vrátený z Luxemburska, kam vycestoval z územia SR. Na území SR požiadal o azyl 17.1.2007, o jeho žiadosti nebolo vydané žiadne rozhodnutie, preto v auguste 2008 vycestoval z územia SR do inej krajiny, kde sa jeho žiadosťou vážne zaoberali. V Luxemburgu požiadal o azyl, ale povedali mu, že krajinou ktorá je zodpovedná za vybavenie jeho žiadosti o azyl je Slovenská republika, a preto ho po troch mesiacoch vrátili na územie SR. Na Slovensku mu povedali, že o jeho žiadosti bolo rozhodnuté 17.1.2007. Žiadne rozhodnutie však neprevzal a nevedel, že také rozhodnutie bolo vydané.

Dňa 20.1.2009 mu bolo doručené rozhodnutie o zastavení konania o novej žiadosti s odôvodnením, že v predchádzajúcom konaní sa právoplatne rozhodlo o neudelení azylu a že v novej žiadosti neuviedol žiadne nové skutočnosti.

Navrhovateľ zdôraznil, že má vážne dôvody, pre ktoré sa nemôže do krajiny pôvodu vrátiť, nakoľko sa zúčastňoval viacerých demonštrácií za demokraciu v Bielorusku, za čo bol viackrát väznený a v prípade vyhodenie do Bieloruska ho opäť čaká väzenie.

Navrhovateľ uviedol, že v súčasnosti znova prebieha konanie o jeho žiadosti o udelenie azylu.

Na základe uvedeného navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že rozhodnutie odporcu navrhol zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadril tak, že navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Poukázal na to, že navrhovateľ požiadal o udelenie azylu prvýkrát dňa 17.1.2007. Rozhodnutie o neudelení azylu, o neposkytnutí doplnkovej ochrany a o neexistencii prekážok administratívneho rozhodnutia zo dňa 11.4.2007 nadobudlo právoplatnosť dňa 2.6.2007.

Po vrátení navrhovateľa na územie SR v zmysle Dublinského dohovoru z územia Luxemburského veľkovevodstva, tento požiadal druhý krát o udelenie azylu. Migračný úrad MV SR dňa 18.12.2008 konanie podľa § 19 ods. 1 písm. i/ zákona o azyle zastavil, pretože navrhovateľ neuviedol žiadne nové skutočnosti na podporu dôvodov svojej žiadosti.

Rozhodnutím č. p. UHCP-5-13/RHCP-BA-DS-AV-2009 bolo odporcom dňa 20.1.2009 rozhodnuté o administratívnom vyhodení navrhovateľa a zákaze vstupu na územie SR na dobu 2 rokov do 19.1.2011, nakoľko hliadkou cudzineckej polície Dunajská Streda bol navrhovateľ kontrolovaný a bolo zistené, že navrhovateľ sa na území SR zdržiava neoprávnene.

Odporca poukázal na to, že navrhovateľ požiadal opakovane o azyl žiadosťou zo dňa 21.7.2009, dňa 10.7.2009 bol prepustený z útvaru zaistenia pre cudzincov Medveďov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne

päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 3. novembra 2009 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

Z obsahu administratívneho spisu bolo zistené, že navrhovateľ požiadal o udelenie azylu prvýkrát dňa 17.1.2007 pred pracovníkmi Oddelenia PZ Humenné. Dňa 24.1.2007 bol s navrhovateľom vykonaný vstupný pohovor za účelom zdôvodnenia jeho žiadosti. Migračný úrad MV SR pod č. p. ČAS:MU -85/PO-Ž-2007 dňa 11.4.2007 rozhodol o neudelení azylu, o neposkytnutí doplnkovej ochrany a o neexistencii prekážok administratívneho rozhodnutia navrhovateľa do krajiny jeho pôvodu. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 2.6.2007.

Po vrátení navrhovateľa na územie SR v zmysle Dublinského dohovoru z územia Luxemburského veľkovoľvodstva, navrhovateľ požiadal druhý krát o udelenie azylu. Migračný úrad MV SR rozhodnutím č. p.: ČAS: MU-85/PO-Ž-2007 dňa 18.12.2008 konanie podľa § 19 ods. 1 písm. i/ zákona o azyle zastavil, pretože navrhovateľ neuviedol žiadne nové skutočnosti na podporu dôvodov svojej žiadosti. Rozhodnutie odporcu navrhovateľ prevzal dňa 20.1.2009.

Rozhodnutím č. p. UHCP-5-13/RHCP-BA-DS-AV-2009 bolo odporcom dňa 20.1.2009 podľa § 57 ods. 1 písm. c/ prvý bod, zákona o pobyte cudzincov rozhodnuté o administratívnom vyhostení navrhovateľa a zákaze vstupu na územie SR na dobu 2 rokov do 19.1.2011, nakoľko hliadkou cudzineckej polície Dunajská Streda bol navrhovateľ dňa 20.1.2009 kontrolovaný a bolo zistené, že navrhovateľ sa na území SR zdržiava neoprávnene. Predmetné rozhodnutie napadol odvolaním navrhovateľ podaním zo dňa 30.1.2008.

V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie odporcu o zaistení navrhovateľa podľa § 62 ods. 1 písm. a/ zákona, preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Podľa § 62 ods. 1 písm. a/ zákona č. 48/2002 Z.z účinného od 1.1.2008 policajt je oprávnený zaistiť cudzinca na účel výkonu jeho administratívneho vyhostenia alebo výkonu trestu vyhostenia.

Podľa § 62 ods. 3 zákona cudzinec môže byť zaistený na čas nevyhnutne potrebný, najviac však na 180 dní.

Nevyhnutným podkladom pre vydanie rozhodnutia o zaistení je v zmysle § 62 ods. 1 písm. a/ zákona preukázanie existencie rozhodnutia o administratívnom vyhostení.

Odporca zdôvodnil rozhodnutie o zaistení navrhovateľa preukázanou dôkaznou situáciou, za ktorú označil existenciu rozhodnutia odporcu o administratívnom vyhostení navrhovateľa č. p. UHCP-5-13/RHCP-BA-DS-AV-2009 bolo odporcom dňa 20.1.2009.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto považoval odvolacie námietky navrhovateľa za nedôvodné, nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Z tohto pohľadu Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil v postupe odporcu ani krajského súdu žiadne pochybenie. Ostanými námietkami navrhovateľa, týkajúcimi sa dôvodnosti a oprávnenosti vyhostenia v nadväznosti na prebiehajúce konanie o odvolaní navrhovateľa proti rozhodnutiu o vyhostení navrhovateľa, uplatnenými v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporcu o zaistení navrhovateľa sa krajský súd dôvodne nezaoberal, pretože tieto sa týkali rozhodnutia odporcu o vyhostení navrhovateľa.

Z uvedených dôvodov preto bolo možné vyvodíť záver, že rozhodnutie odporcu o zaistení navrhovateľa podľa § 62 ods. 1 písm. a/ zákona o pobyte cudzincov, bolo potrebné považovať za rozhodnutie vydané v súlade so zákonom a krajský súd nepochybil, ak jeho rozhodnutie potvrdil. Odvolací súd sa s právnym záverom uvedeným v jeho rozsudku stotožnil, námietkam navrhovateľa nevyhoviel a napadnutý rozsudok podľa § 219 OSP v spojení s § 246c OSP ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c OSP, tak, že navrhovateľovi, ako neúspešnému účastníkovi konania trovy odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 3. novembra 2009

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová